

Adrian VOICU

***O istorie cu muște
și
alte povești vii pentru copii***

Ilustrații de *Wendy van der ZEE*

**Editura Junimea
Iași - 2020**

Bună creștere

Știind că fără practică teoria este precum mâța ce nu mănâncă lapte, câinele decise să-și scoată odrasla la o plimbare prin împrejurimi, pentru a-i face cunoștință cu locurile și vecinii.

– Acestea sunt ceea ce noi numim „păsări”, începu câinele și îi prezentă pe rând găini fericite, curci blazate, rațe gălăgioase, bibilici pestrițe, găște infatuate, vrăbii gureșe, porumbei îndrăgostiți și pițigoi invidioși.

– Bună ziua! le saluta el pe fiecare în parte.

– Bună ziua! răspundeau păsările pe rând.

Urmară șoarecele, veverița, popândăul, cârtița, nutria, adică așa-numitele „rozătoare”, apoi la iaz făcură cunoștință cu „amfibiinii” reprezentați de câteva broaște gălăgioase, doi tritoni turmentați și o salamandră timidă. Trecând pe lângă pârâiașul care alimenta iazul, dădură din cozi la un clean și un păstrăv, ce stăteau la o șuetă cu o duzină de mreie.

– Pești! zâmbi câinele cu subînțeles la fiu-său.

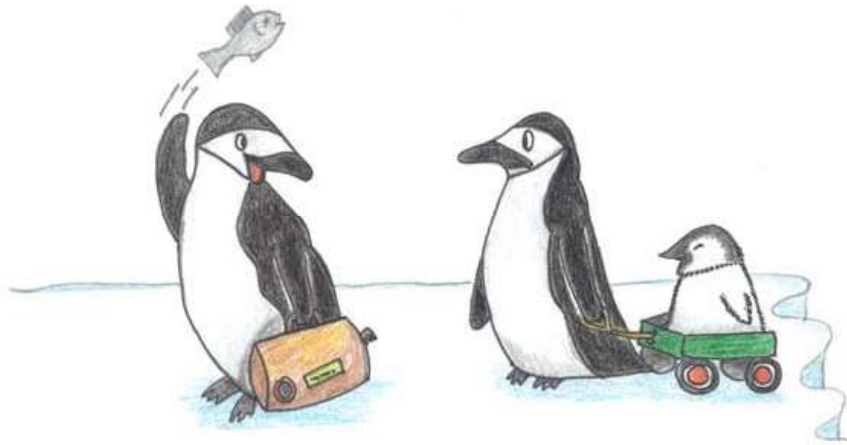
Cățelul era pe deplin fascinat și încântat. Încet, încet, se lăsă noaptea și trebuiră să se întoarcă acasă. La un moment dat trecură pe lângă niște siluete ciudate, care, deși își mișcau agale gura, nu scoteau nici un sunet.

– Bună seara! le zise câinele.

În loc de răspuns auziră doar niște plescăieli ușoare și un mormăit vag. Cățelul își privi întrebător tatăl.

– Mda... N-ai ce să le ceri... Niște boi! spuse câinele, făcându-i semn cățelului să-l urmeze.

Codul

Antarctica în ianuarie.

Soare și cer senin.

Pe o stâncă părăsită de gheață un pinguin și-o pinguină făceau plajă.

Pinguina se întinse după o bucată de pește din grămada ce zăcea alături. Îl privi o clipă într-o dungă, apoi îl aruncă înapoi și-i zise pinguinului:

– Nu mai suport codul ăsta negru. Hai să mergem în România. Cică acuma acolo au numai cod portocaliu și roșu.

Cromozomi

Două perechi de cromozomi ies la plimbare prin parc.

Se plimbă pe colo, pe dincolo, râd, fac poze și, după o vreme, cel care avea aparatul foto se oprește și se uită pe ecran. Se minunează o dată, se minunează de două ori, iar într-un final spulberă suspansul și zice:

- E ceva putred aici!
- Ce e? Ce e? se apropiară ceialți teribil de curioși.
- Păi, uitați-vă și voi: oricum v-ați așeza, toate pozele ies XXX!